

Proč děti křesťanů opouštějí víru

Proč děti křesťanů opouštějí víru?

sitviry.cz

Jen máloco je smutnější než vidět lidi, kteří dříve vyznávali víru, jak vše opouštějí a nechávají za sebou. Obzvlášť to platí, když tito lidé vyrostli v křesťanských domácnostech, když je vychovávali zbožní rodiče. Tyto děti dostaly tolik příležitostí, aby vložily svou víru v Ježíše, ale rozhodly se k němu raději obrátit zády. Proč by někdo činil tak tragickou volbu?

Před několika lety vypracoval Tom Bisset studii, která se zaměřila na lidi, jež opustili víru. Chtěl však, aby tato studie byla něčím mnohem víc než jen statistickou analýzou, a tak si s těmito lidmi sedl, mluvil s nimi a ptal se je na podrobnosti – kdy, proč a jak opustili svou víru. Když svůj výzkum zkompiloval, došel ke čtyřem nejdůležitějším důvodům, proč lidé vychovaní v křesťanských rodinách posléze křesťanství opouštějí.

Odcházejí, protože mají nezodpovězené otázky ohledně víry, které je matou a znepokojují.

V zásadě začnou pochybovat, že křesťanství má přesvědčivé odpovědi na těžké otázky ohledně vědy, utrpení, sexuality a řady dalších klíčových témat. Jejich pochybnosti mohou být intelektuální nebo akademické, teologické či praktické. Ať tak nebo tak, nakonec usoudí, že křesťanství nemá pravdu pro ty, kdo ji hledají, že jeho odpovědi jsou nesmyslné, nerealistické nebo prostě špatné. Odpovědi a tvrzení křesťanství jim už nestačí, a tak si raději vyberou „intelektuální upřímnost“ a hledají jinde.

(Řešením tohoto problému je věnovat se s našimi dětmi obtížným otázkám a ukázat jim, že křesťanství nabízí soudržný a přesvědčivý světonázor, který vysvětluje vědu, utrpení, sexualitu a jakoukoliv další oblast, která je pro ně matoucí nebo náročná. Ani těch nejobtížnějších otázek našich dětí se nemusíme bát.)

Odcházejí, protože pro ně víra nefunguje.

Ačkoliv se snažili, a to dost možná čestně a upřímně, i tak nebyli schopní najít pokoj, radost a smysl, který jim křesťanská víra zaslibovala. Jejich osobní zkušenost s křesťanstvím se nikdy nevyrovnala tomu, čemu o ní podle těch, kdo je učili, měli věřit. Jejich zkušenosti a prožitky se nikdy nevyrovnaly vzoru, který viděli ve svých přátelích, pastorech nebo rodičích – v lidech, kteří vyjadřovali svou radost a naplnění, které jim přinášel jejich vztah s Kristem Ježíšem. Odradilo je to a opustili křesťanství, protože si byli jistí, že jeho tvrzení jsou přehnaná nebo prostě falešná.

(Zde je řešením to, abychom byli vůči našim dětem zranitelní a upřímní, abychom jim řekli, že i my prožíváme chvíle pochybností a nevíry, že někdy prostě toužíme po odpovědích, jež ale od Boha nedostáváme. Musíme být opatrní, abychom naši víře nedělali falešnou reklamu, abychom křesťanský život neprezentovali jako bezproblémový. Bible koneckonců zdůrazňuje, že ti, kdo věří, prožívají obojí – radost i utrpení.)

Odcházejí, protože dovolili ostatním věcem, aby pro ně byly prioritou.

Někteří lidé křesťanství přímo odmítnou a nahradí ho jiným věroučným systémem. Jiní však pouze nahradí křesťanství soupeřícími vášněmi či zájmy nebo něčím, čemu přikládají větší důraz. Mohou se upnout k úspěchu v podnikání a posunout víru někam do pozadí, nebo se mohou se zápalem věnovat sportu a zjistit, že je pro ně více vzrušující a naplňující než jejich víra. Někteří procházejí zkouškami a soužením, a během toho zjistí, že jejich víra zapadla a zemřela. V každém případě víra, kdysi důležitá součást jejich života, ztrácí postupně na významu, až je úplně odsunuta do pozadí. Není to ani tak, že by tito lidé svoji víru odmítli, ale spíše o ni ztratí zájem nebo na ni zapomenou.

(Řešením je zde to, aby rodiče zdůrazňovali, jak důležitou roli má pro křesťanský život místní církev, avšak bez toho, že by sklouzli do zákonitostí. Křesťanská komunita může dětem dát přátele, rádce a učitele, a to i – či především – starší, kteří mohou doplnit, podpořit, či dokonce korigovat rodičovskou výchovu. Děti se mohou naučit, že, stejně jako jejich rodiče, potřebují místo, kam budou patřit, místo,

kde budou moci sloužit a kde jim budou moci posloužit druzí.)

Odcházejí, protože si víru sami nikdy nepřivlastnili.

Samozřejmě, tito lidé vyrostli ve sboru, plnili si své osobní závazky, chodili na mládež a neopomínali osobní ztišení. Všechno to dělali. Zapojili se. Přesvědčili ostatní, a dost možná dokonce přesvědčili i sebe. Celou dobu se však, ať už to věděli, nebo ne, jen podřizovali touhám a očekáváním druhých lidí, rodičů, vrstevníků či pastorů. Nikdy však osobně nesložili svou víru v Krista, aby byli spaseni. Když vyrostli a získali dostatek nezávislosti, aby si mohli žít podle sebe, s radostí – nebo možná i neochotně – křesťanství nechali plavat. Opustili ho, protože jejich víra nikdy nebyla jejich.

(Řešením je zde neustále našim dětem kázat evangelium a nikdy nepředpokládat, že jsou spasené jen proto, že jsou v křesťanské domácnosti. Jako rodiče se potřebujeme pravidelně ptát našich dětí, jestli věří, potřebujeme dávat najevo radost, když vidíme důkazy Boží spásné milosti, a vyjadřovat znepokojení, když vidíme neposlušnost, která by mohla protiředit jejich vyznání.)

Bůh nám říká, že se vždy budeme setkávat s pšenicí i plevelem. A i mezi dětmi věřících rodičů budou některé, které odmítnou vše, co je jejich rodiče učili. Některé se na chvíli vzbouří a poté se vrátí. Některé ne. Jako rodiče se musíme zavázat, že budeme vychovávat naše děti v Pánově kázni a napomenutí, že je budeme učit základním pravdám naší víry, že jim budeme ukazovat, jak křesťanství odpovídá na naše otázky a naplňuje naše potřeby, že budeme trvat na tom, že dobrou zprávu evangelia je třeba si osobně přivlastnit. Děláme to, k čemu nás Bůh povolal, a to tak nejlépe, jak můžeme, a výsledky – a naše děti – vkládáme do rukou Boží dobré prozřetelnosti.

Je jasné, že Bissetova studie[1] není vyčerpávající, že mnoho knih a studií by nabídlo jiné úhly pohledu. Avšak to, co zdůrazňuje, je něco, co dobře znám z vlastní zkušenosti. Viděl jsem v každé z těchto kategorií mnoho – příliš mnoho – lidí. A co vy? Jaké jsou podle vás nejvýznamnější faktory, jež vysvětlují, proč lidé opouštějí víru svého dětství?

autor: Tim Chal